

óvására szükséges kiadások fődözésére, de mi történjék a vadász engedélyekért bejövő százezrekkel? A terméketlen szenvedély termékenyítése nem csak adófizetésből áll. Véleményem szerint ezen összegeket, melyeket a fekvő birtok egyik élvezete hajt be, a fekvő birtok javára kell értékesíteni. Ezt leghelyesebben mező és erdőgazdasági kísérleti és észleletifállomások felállítása által vélném leggyümölcsözőbben megtenni. Indítványom tehát az:

szavasztassék meg a vadászati és puska adó, hajtja be azt az állam, és állítson belőle megyénként, vagy a mi helyesebb, vidékenként mező és erdő gazdasági kísérleti állomásokat.

E föltétel alatt alig fog e két adónak ellenzője akadni, mert a pénz egyik zsebből ki, a másikba megszaporodva vissza kerül.

Elodea canadensis.

(Képpel)

E lapok olvasói talán már olvastak, vagy hallottak valamint e növényről, a mely ha bár maga kicsi és gyöngye is, gyorsnövése segélyével folyamokat, tavakat rövid idő alatt ellepni képes oly annyira, hogy a hajózásnak is akadályul szolgál. Ez oknál fogva a hamburgi nemzetközi kiállítás alkalmával tekintélyes pályadíj volt kitűzve pusztítása legjobb módjára. Mai napig azonban a kivihetetlenség következtében a verseny függőbben maradt.

Hamburgban az Alster medre annyira megtelt e növény indáival, hogy kiirtására már gondolni nem is lehet; megelégszenek ha túlságos elterjedését némileg gátolni képesek. Erre a gőzhajók szolgálnak, melyeknek kerekai a vizet zajlásba hozzák: a zajló vizet pedig e növény nem szereti; kedvencz helye a csendes folyam vagy álló viz lévén.

Hazája e növénynek Kanada, a honnét hajó épület fával vándorolt volna Európába át. Legelőször Irlandban vették észre Warrington mellett 1836-ban egy tóban, 1841-ben Skocziában, 1857-ben Angolországban és 1859-ben Poroszországban a sanssouci és potsdami királyi kéjlakok árkaiban és tavaiban. Azt gondolták, hogy e növény tömkelege kedvezni

fog a haltenyésztésnek s azért telepíték meg e két utóbbi helyen. Segítő helyett azonban ellenség vált belőle, mert a parkból a Havel és Spreck folyamokba tódult ki s jelenleg a hajózás átka, nyüge. A németek gyors terjedésénél fogva „Wasserpest“ nevet adtak neki, mi talán „hajónyügnék“ nevezhetnők.

Az elodea Linné 23-ik seregébe tartozik, mert porodás, termés és himnös virágai vannak. Az Európában találhatón ugyan csak termés virágok vannak, mindazáltal elterjedése, erős sarjadzási tehetségénél fogva, nem veszt erejéből.

De Candolle rendszerében az endogenák v. monocotyledonok (egyszikűek) seregében a hydrocharideák között foglal helyet *Udora occidentalis* név alatt. Nevezik meg *Serpicula verticillata*, éz *udora verticillata* nak is. Válfajai *U. lithvaniaca* (Besser) és *verticillata* kelet inkában.

Apró keskeny hosszukás finom fűrészkes levelei hármásával pereszlenesen állanak; a levelek tövéből tiók gyökereket ereszt, melyeknek segítségével a vízmeder fenekébe fogózik, s ujult erővel terjed s ágazik el. Szaporasága rendkívüli, s a hol megvetette lábát, onnét kiirtani nem lehet; mert ha csak egy levélkéje marad meg, ennek aljából kihajt, gyökeret ereszt, s újra kezdi a harcztot.

Terjesztői a növénynek az áquáriumok, melyekből tisztítás alkalmával sikerül kiszöknie s átkos indáival ellepni a közel lévő vizeket, s onnét tovább tovább elterjedni. —

Ez ismertetés célja óvni e veszedelmes növény ellen, nehogy valaki, ismeretlen lévén e növény átkos tulajdonságával, vigyázatlanságból vizeink valamelyikében meghanosítsa.

Két első hódóm.

Köszli Nyulassy Farkas.

A hód (castor fiber), az emlősök egyik legintelligensebbje, melynek vízépitészeti tehetségeit, kitünő társadalmi szervezetét bámuljuk, Európa folyamáiból már csaknem teljesen kiirtatott. Csak itt ott hal-